

1) Πιστεύεις στο θεό;

Χθες, ήρθε στο γραφείο κάποιος τσοπάνος. Του λέω·

- Πιστεύεις στο θεό;

- Πίστευα, λέει. Επάνω στην Πρέσπα, όταν Έβοσκα τα πρόβατα μου, πίστευα στο θεό. Αλλά ήρθε κάποιος "διάβολος" και είπε, ότι δεν υπάρχει θεός. Κι από τότε αμφιβάλλω αν υπάρχει.

- Ποιος είναι αυτός ο "διάβολος";

- Ένας ποιητής από την Αθήνα, πού ήρθε στο χωριό μας και μου λέει, "Πάππου, εσύ ακόμα πιστεύεις στο θεό;...".

Τέτοιοι άθεοι λοιπόν ξαπλώθηκαν σήμερα και μέχρι τις στάνες, τα βουνά και τα λαγκάδια. Υπάρχουν τέτοιοι άθεοι, πού λένε ότι δεν υπάρχει θεός, δεν υπάρχει Χριστός, δεν υπάρχει Παναγιά, δεν υπάρχει τίποτα.

Και τι υπάρχει λοιπόν;

Πρέπει να κλείσετε τ' αυτιά σας σ' αυτά τα λόγια.

Ποιος τα παραδέχεται αυτά; Παραδέχεται κανείς, ότι μια εκκλησία Έγινε μόνη της; Όχι. Κάποιος μηχανικός τη σχεδίασε, ήρθαν μετά χτιστάδες, μαζέψανε πέτρες, μαζέψανε υλικά... Ένα σπίτι πού βλέπουμε κάποιος το Έχτισε. 'Αλλά υπάρχει κ' ένα άλλο σπίτι, μεγάλο σπίτι, τεράστιο σπίτι. Το σπίτι αυτό είναι το σύμπαν. Αυτό ολόκληρο λοιπόν ποιος το Έχτισε; "Αν με πείσεις, ότι το σπίτι σου Έγινε μόνο του, αν με πείσεις ότι το ρολόι πού έχεις στο χέρι σου φύτρωσε μόνο του, τότε θα παραδεχτώ ότι και το σύμπαν μπορεί να Έγινε μόνο του... Είδατε εσείς σε κανένα χωράφι να φυτρώνουν ρολόγια; Εάν με πείσεις, ότι ή μηχανή πού θερίζεις ή το τρακτέρ Έγιναν μοναχά τους, αν με πείσεις ότι όλα αυτά τα πράγματα Έγιναν μόνα τους, τότε θα πεισθώ κ* εγώ ότι κι ο κόσμος Έγινε μόνος του.

'Αλλ' αυτό είναι παράλογο.

Ομιλία στον Ιερό Ναό του Αγ. Μάρκου Ευγενικού στην Κρυόβρυση Εορδαίας που έγινε την ημέρα της εορτής του Αγίου στις 19 Ιανουαρίου 1976 ημέρα Κυριακή
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ αριθμός φύλ. 603 - σελ, 1

2) ΠΕΙΝΑΕΙ ΚΑΙ ΔΙΨΑΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ομιλία του επισκόπου Αυγουστίνου στον Ιερό Ναό Αγ. Τριάδος Πτολεμαΐδος την 26 - 11 - 1978 επί τη εορτή της Αγίας Αικατερίνης

Κηρύττω τώρα πενήντα χρόνια. Από κατηχητής μικρών παιδιών, έως ιεροκήρυκας στρατιωτών, μικρών και μεγάλων, πάνω στα ψηλά βουνά και στα διάφορα άλλα μέρη και πόλεις της πατρίδος, όπου με ηξίωσε ο Θεός. Μισόν αιώνα, πιστεύσατέ με, οσάκις πρόκειται να ομιλήσω, είτε σε μικρούς είτε σε γέρους ασπρομάληδες, είτε σε στρατιώτες είτε σε αξιωματικούς, είτε σε λαϊκούς είτε σε κληρικούς είτε σε Ιεράρχας κάτω στην Σύνοδο, πάντοτε έχω μια αγωνία μέσα στην ψυχή μου. Έχω την αγωνία πως ""δει λαλήσαι"" που 'χε πει ο απόστολος Παύλος (Εφ. 6,20* Κολ. 4,4). Με ποιο τρόπο,

με τι γλώσσα να ομιλήσεις σήμερα στον άνθρωπο; Με τι αγκίστρι να πιάσεις σήμερα την ψυχή του αμαρτωλού; Έχουμε κ' εμείς την αγωνία που έχει η νοικοκυρά, που είναι υποχρεωμένη να ετοιμάζει φαγητό στο σπίτι της. Δεν μπορεί κάθε μέρα να προσφέρει το ίδιο φαγητό, γιατί θα αηδιάσει ο άνδρας της και τα παιδιά της. Έχω την αγωνία που έχει ο εστιάτορας, που είναι υποχρεωμένος κάθε μέρα να ετοιμάζει φαγητό για να ανταποκρίνεται στις διάφορες ορέξεις των πελατών του. Την αγωνία αυτή έχουμε. Γιατί φαΐ είναι κι αυτό εδώ.

Ο άνθρωπος δεν είναι σαν το ζώο. Δεν είναι σαν το γαϊδουράκι, που τρώει μόνο το σανό του και μετά ησυχάζει και αναπαύεται.

Ο άνθρωπος δεν είναι σαν την αλεπού, που τρώει την κότα και αναπαύεται.

Ο άνθρωπος δεν είναι σαν τον λύκο, που τρώει το αρνί και αναπαύεται.

Ο άνθρωπος δεν είναι σαν την γάτα, που τρώει το ψάρι και αναπαύεται.

Ο άνθρωπος δεν είναι σαν τον σκύλο, που τρώει το κόκαλο και αναπαύεται.

Ο άνθρωπος πεινάει, πεινάει βαθειά. Πεινάει και διψάει ο άνθρωπος. Και ο πιο αμαρτωλός άνθρωπος και ο πιο κακούργος που διέπραξε τα μεγαλύτερα, τα πιο ειδεχθή εγκλήματα, κι αυτοί έρχονται στιγμές που πεινάνε και διψάνε τον Θεόν.

Αυτή η πείνα! Κι' εμείς εδώ στην εκκλησία στρώνουμε τραπέζι. Εδώ μεσ' στην εκκλησία εστιατόριο είναι, πνευματικό εστιατόριο. Εδώ στρώνουμε δύο τραπέζια. Το ένα τραπέζι μοιράζει διαμάντια, μαργαρίτας, φαγητό εκλεκτόν, ουράνιον* είναι η Θεία κοινωνία, τα άχραντα μυστήρια. Και το άλλο πάλι τραπέζι μοιράζει μοιράζει τα λόγια του Χριστού μας, είναι το τραπέζι το πνευματικό.

Έλα λοιπόν αμαρτωλέ άνθρωπε, ν' ακούσης τα λόγια του Θεού. Έλα να ευφρανθείς με το νέκταρ και την αμβροσία του Θεού. Έλα να κοινωνήσεις των αχράντων μυστηρίων, να καταλάβεις ποια είναι η ζωή αυτή. Μια ζωή ανώτερη, ανώτερη από τα ζώα, μια ζωή που πλησιάζει τον ουρανό. Γιατί λέει κάποιος άγιος, ότι ο λόγος του Θεού είναι το ψωμί των αγγέλων, με το οποίο "τρέφονται ψυχαί Θεόν πεινώσαι". Είναι το ψωμί που ζυμώνεται όχι εδώ κάτω στην γη για να πωλείται στα αρτοποιεία, αλλά το ψωμί που ζυμώνουν πάνω στον ουρανό οι άγγελοι και το προσφέρουν. Και πρέπει ο άνθρωπος να είναι πρόθυμος να πεινάει και να διψάει τον Θεό. Και έτσι εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να ετοιμάζουμε το φαγητό σας, να έχουμε την αγωνία για την τροφοδοσία σας. Και πρέπει να έχουμε ποικιλία φαγητού. Και άλλοτε μεν να ανοίγουμε τις προφητείες - ώ οι προφητείες, μεγάλο θαύμα! Να ανοίγουμε ιδίως τους μεγάλους προφήτας· τον προφήτη Δανιήλ, τον προφήτη Ιερεμία, τον προφήτη Ησαΐα, τον προφήτη Ιεζεκιήλ, και από 'κει, από τα ακένωτα αυτά βιβλία, τα ανώτερα πάσης σοφίας, να παίρνουμε τις προφητείες εκείνες που ομιλούν για τον Χριστόν μας.

Άλλοτε να ανοίγουμε τα ιστορικά διβλία της Παλαιάς Διαθήκης και να διηγούμεθα τους άθλους και τα ηρωικά κατορθώματα του Δαυίδ και των άλλων ηρώων της παλαιάς διαθήκης, όπως της μεγάλης εκείνης γενεάς των Μακκαβαίων, των ανθρώπων που ηγάπησαν την

πατρίδα τρυφερώς. Άλλοτε δε να ανοίγουμε το Ψαλτήριο και να ακούμε εμβατήρια, μουσική αγγέλων και αρχαγγέλων, ολόγλυκα τραγούδια. Δεν υπάρχουν στον κόσμο άλλα τραγούδια ανώτερα και υψηλότερα και πλέον εμπνευσμένα από αυτά τα οποία είπε ο Δαβίδ ο προφήτης. Και άλλοτε πάλι να ανοίγουμε τον Απόστολο και να ακούμε τη φωνή του Παύλου, πού έφτασε μέχρι τον τρίτο ουρανό και είδε και άκουσε τα "άρρητα ρήματα" του Θεού (Β' Κορ. 12,4). Και άλλοτε να ανοίγουμε τας Πράξεις των αποστόλων και να βλέπουμε τα κατορθώματα των ηρώων της πίστεως, των αποστόλων. Και άλλοτε να ανοίγουμε το Ευαγγέλιο -ώ το Ευαγγέλιον, το ανώτερο εξ όλων των βιβλίων του κόσμου, ο βασιλεύς των βιβλίων!- και να ακούμε πλέον όχι τη φωνή των προφητών, όχι τη φωνή των αποστόλων, αλλά να ακούωμεν αυτήν την ίδια την φωνή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. "Μακάριοι οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν" (Λουκ. 11,28). Και ακόμα -ποικιλία πνευματικής τροφής- να ανοίγουμε τους βίους των αγίων, και να διηγούμεθα τα ηρωικά κατορθώματα τους.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ

Ποιος φταίει;

ΜΟΥ 'ΡΧΕΤΑΙ να κλάψω, να σηκωθώ να φύγω. Δε' θα μείνω για πολύ στη μητρόπολή μου. Μου 'ρχεται να πάω στο Άγιο Όρος. Αρκετά κάθισα μεσ' στην κοινωνία, αρκετές πικρίες και βάσανα και περιπέτειες υπέστην στον μισό αυτόν αιώνα.

'Αλλά όταν σκέπτομαι, τι μπορούσε να κάνη ή εκκλησία μας... 'Η Εκκλησία μας θα οδηγούσε το έθνος, θα ήταν πρωτοπόρος και εμπροσθοφυλακή μεγάλων ιδανικών, και η πατρίδα μας θα ήτανε αστέρι του ουρανού. Ποιος φταίει; (σ.σ.· ο ομιλητής δείχνει το ράσο του) Αυτό το μαύρο παν! φταίει! Διότι δεν το τιμήσαμε το ράσο αυτό κληρικοί και λαϊκοί, και δεν εδείξαμε δραστηριότητα την οποία δεικνύουν τα παιδιά του αιώνος τούτου.

Ποιοι μας κυβερνούν;

Τα είπαμε κάτω στην Αθήνα, στην αίθουσα της Ιεράς Συνόδου ενώπιον όλης της σεβάσμιας Ιεραρχίας. Κατηγγείλαμε δημόσια το τεράστιον έγκλημα το όποιον γίνεται, το έθνος αυτό το ιστορικόν να κυβερνάται από μασόνους και άθεους και απίστους! Μεγάλο λόγο σας λέγω, αναλαμβάνω τας ευθύνas. Έχω κ' εγώ κάποια ιστορία στον τόπον αυτόν, δεν περάσανε τα χρόνια μου έτσι. Και αυτή η ιστορία μας δίνει το δικαίωμα να ελέγχουμε και αυτούς, είτε λέγονται πρόεδροι δημοκρατίας είτε λέγονται πρωθυπουργοί είτε λέγονται βουλευταί.

Παντρεύτηκε την Ελλάδα!!!!

ΘΑ ΗΘΕΛΑ να πω για ένα πρόσωπο, άλλα δεν θα αναφέρω το όνομα του, γιατί ορισμένοι ίσως παρεξηγηθούν. Είναι ένα μεγάλο στρατιωτικό και πολιτικό πρόσωπο της πατρίδος μας, το όποιον εγώ τουλάχιστον το εκτιμώ.

Από μικρό παιδί, δεκαοχτώ χρονών, υπηρετούσε την πατρίδα. Έφτασε μέχρι Σόφια και Ουκρανία και Άγκυρα. Και έμεινε άγαμος, παρθένος. Μακάρι εμείς να είχαμε την παρθενία

του υπέροχου αυτού ανδρός, πού σε κάποια δύσκολη στιγμή έσωσε την Ελληνική πατρίδα από βεβαία καταστροφή. Σπουδαίος δε άνθρωπος. Και ανάστημα ηρωικό, λεβέντης, παιδί της Θεσσαλίας, από τα ηρωικότερα παιδιά.

Τον ρωτούσανε λοιπόν

-Δεν παντρεύεσαι;

-Παντρεύτηκα!

-Παντρεύτηκες;

-Παντρεύτηκα δεκαοχτώ χρονών.

-Και ποια πήρες;

Σηκώθηκε όρθιος, έφερε το χέρι στο πηλήκιο του και είπε·

-Την Ελλάδα!

Είναι μεγάλα πνεύματα αυτά. Παντρεύονται άλλοι την πατρίδα, άλλοι την επιστήμη, άλλοι τη θρησκεία· και ανήκουν σε μια ανώτερη σφαίρα μεγάλων και υψηλών ενδιαφερόντων.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ αριθμός φύλ. 601 - σελ, 1-2-3

3)Μάρκος ο Ευγενικός

ΕΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΟΛΩΝ

ΣΗΜΕΡΑ, αγαπητοί μου, εορτάζει ο άγιος Μάρκος Εφέσου ο Ευγενικός. Στα εκκλησιαστικά βιβλία υπάρχουν και άλλοι Μάρκοι. Ένας είναι ο ευαγγελιστής, πού έγραψε το δεύτερο Ευαγγέλιο. Άλλος Μάρκος είναι ο ασκητής πού έζησε στην έρημο. Ο σημερινός λέγεται Μάρκος ο Ευγενικός, και ήταν μητροπολίτης Εφέσου.

* * *

Πότε έζησε; Λίγο προτού να πέσει ή Πόλις. Η Πόλις έπεσε 29 Μαΐου 1453, ήμερα Τρίτη. Μερικά χρόνια πριν έζησε και έδρασε ο άγιος Μάρκος. Ήταν χρόνια δύσκολα για το γένος μας. Οι Τούρκοι είχαν κατορθώσει να κυριεύσουν όλη τη Μικρά Ασία. Κάψανε σπίτια, ατιμάσανε γυναίκες... Περάσανε τα Δαρδανέλλια, ήρθαν στη Θράκη, φτάσανε μέχρι την Κωνσταντινούπολη, και την πολιορκήσαν.

Κινδύνευσε ή Πόλις να πέσει στα χέρια τους. Αυτοκράτωρ ήταν τότε ένας αδελφός του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου, ο Ιωάννης Παλαιολόγος. Αυτός συνεκάλεσε στο παλάτι σύσκεψη. Μαζευτήκανε στρατηγοί, ναύαρχοι, όλοι οι μεγάλοι, και εσκέπτοντο πώς θα σωθούνε από τον κίνδυνο των Τούρκων. Όλοι είπαν Μόνοι μας δε' μπορούμε· πρέπει να ζητήσουμε τη βοήθεια των Ευρωπαίων. 'Αλλά οι Ευρωπαίοι (Ιταλοί, Γάλλοι, Ισπανοί, Γερμανοί...) δεν είναι ορθόδοξοι. Πιστεύουν στον παπα, και αυτόν προσκυνούνε. Ήταν και τότε ο πάπας πανίσχυρος, γιατί εξουσίαζε όχι μόνο θρησκευτικώς, αλλά και πολιτικώς. Ο,τι ήθελε έκανε. "Αν έλεγε "πόλεμος",

πόλεμος γινόταν αν Έλεγε "ειρήνη", ειρήνη. Έπρεπε να πάνε στον πάπα και να τον παρακαλέσουν να στείλει βοήθεια. Σχηματίσθηκε λοιπόν μια επιτροπή. Εκκλησιαστικά μέλη της επιτροπής ήταν ο πατριάρχης, ορισμένοι μητροπολήται, και μεταξύ αυτών ο άγιος Μάρκος μητροπολίτης Εφέσου."Αν πάρετε ένα χάρτη, θα δείτε ότι ή Έφεσος είναι στη

Μικρά Ασία, απέναντι από τη Σάμο. Ήταν μία από τις ωραιότερες πόλεις, με 30 - 40 χιλιάδες Χριστιανούς, με ωραίες εκκλησίες και μοναστήρια, που υπήρχαν εκεί μέχρι το 1922. Τώρα δεν υπάρχει τίποτα. Οι Τούρκοι τις εκκλησίες τις κάνανε στάβλους και κινηματογράφους... Τότε λοιπόν μητροπολίτης Έφεσου ήταν ο άγιος Μάρκος.

Τον πήραν μαζί τους στην επιτροπή, γιατί ήταν πολύ μορφωμένος. Ήξερε την αγία Γραφή απέξω, ήξερε τους πατέρες, ήξερε φιλοσοφία· ήταν ο πιο κατάλληλος να κάνει συζήτηση με τους δυτικούς.

Μπήκαν σε καράβι για να πάνε. Τώρα από την Πόλι φθάνεις στη Ρώμη με το αεροπλάνο σε δυο ώρες. Τότε όμως ήθελαν μήνες· να περάσουν τα Δαρδανέλλια, το Αιγαίο, κάτω από την Πελοπόννησο, για να φθάσουν εκεί. Τα καράβια ήταν Ιστιοφόρα. Ξεκίνησαν λοιπόν και υστέρη από τέσσερις μήνες φθάσανε στην Ιταλία.

Μόλις βγήκανε έξω, ο πάπας είχε την αξίωση, όλη η επιτροπή των εκλεκτών Βυζαντινών με επί κεφαλής τον αυτοκράτορα να περάσουν να τον προσκυνήσουν, να πέσουν στα πόδια του και να φιλήσουν την παντόφλα του. Αυτοί τι απήντησαν

Εμείς άνθρωπο δεν προσκυνάμε· το θεό προσκυνάμε. Και δεν ασπάσθηκαν την παντόφλα του. Μέχρι και σήμερα, όποιος πάει στη Ρώμη να δη τον πάπα, πρέπει να φιλήσει όχι το χέρι αλλά το πόδι του. Εμείς έχουμε συνήθεια και φιλάμε το χέρι των κληρικών και των μεγαλυτέρων αλλά εκεί στη Ρώμη φιλάνε την παντόφλα του πάπα.

Άρχισαν τέλος πάντων οι συζητήσεις. Σε όλα είχαν διαφορές μεγάλες. Ποιες διαφορές; Μερικές είναι οι εξείς.

"Εμείς στο βάπτισμα βυθίζουμε τον βαπτιζόμενο στην κολυμβήθρα· πρέπει να χωθεί όλο το κορμί στο νερό, να μη μείνει τίποτε ασκέπαστο. Οι φράγκοι δεν βυθίζουν το σώμα· μόνο το ραντίζουν. Ένα αυτό.

Το δεύτερο. Εμείς κοινωνούμε σώμα και αίμα του Χριστού μας. Αυτοί δίνουν μόνο "σώμα", την όστια όπως τη λένε.

Τρίτον. Εμείς λέμε, ότι το Πνεύμα το άγιο εκπορεύεται εκ του Πατρός. Αυτοί προσθέτουν, ότι εκπορεύεται "και εκ του Υιού".

Εμείς Έχουμε το Χριστό αρχηγό μας. Αυτοί λένε, ότι ο πάπας Έχει το "πρωτείο".

Αυτές και άλλες ακόμα διαφορές υπάρχουν μεταξύ μας. Και σ' αυτά τα σημεία έμεινε ανυποχώρητος ο άγιος Μάρκος.

Στο τέλος ο πάπας, όταν είδε τα δύσκολα, χρησιμοποίησε βία. Τους Έθεσε σε περιορισμό, τους άφησε νηστικούς μέρες ολόκληρες, τους τυράνησε. Τότε τα μέλη της επιτροπής, ο ένας κατόπιν του αλλού υποχώρησαν και άρχισαν να υπογράφουν την Ένωση. Μόνο Ένας δεν υποχώρησε. Καί αυτός ήταν ο Μάρκος ο Ευγενικός. Όταν ο πάπας Έμαθε την άρνησή του, είπε' Αφού δεν υπέγραψε αυτός, "δεν κάναμε τίποτα".

Δεν υπέγραψε, και κινδύνευσε τα μέγιστα τότε. Με δυσκολία κατόρθωσε να φύγει αβλαβής από τη Ρώμη και να επιστρέψει στην Πόλι. Όταν Έφθασε, βγήκε όλος ο λαός και τον υποδέχθηκε. Γιατί ήταν ήρωας. Έμεινε ανυποχώρητος, Ένας αυτός εναντίον όλων.

* * *

Τιμούμε τον άγιο Μάρκο τον Ευγενικό. Γιατί αν δεν ήταν αυτός, εμείς τώρα θα ήμαστε φράγκοι. Αντιστάθηκε αυτός και κράτησε την ορθόδοξο πίστη, όπως παλαιότερα ο Μέγας Αθανάσιος. Οι παπικοί Έλεγαν "Αν μπορείς να μετακινήσεις τον Όλυμπο, μπορείς να κλονίσεις κι αυτόν από τις πεποιθήσεις του.

Τι μας διδάσκει ο άγιος Μάρκος; Πρώτον Ένα διδάγμα εθνικό. Να προσέξουμε και σήμερα, γιατί πάλι κινδυνεύουμε από τους Τούρκους. Τα ίδια Έχουμε. Τότε κατέφυγαν στον πάπα.

Και αυτός, κατά τη συμφωνία πού Έγινε, Έστειλε μια μικρή βοήθεια, λίγα καράβια και λίγους στρατιώτες. Και ή Πόλις Έπεσε. Τα ίδια και σήμερα. Την ώρα του κινδύνου εμείς που αποβλέπουμε; Στους Ισχυρούς της ημέρας, άλλη μια φορά, για να μας βοηθήσουν. Δεν κάνω πολιτική, αλλά σας λέω την πικρά αλήθεια. Όταν ήμεθα στη Μικρά "Ασία, μας άφησαν και οι Άγγλοι

και οι Ιταλοί και οι Γάλλοι. Μείναμε μόνοι. Ένώ λίγο αν μας βοηθούσαν, δε' θα θρηνούσαμε την καταστροφή. Μισούν, φθονούν την Ελλάδα. Τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Να Έχουμε ομόνοια και αγάπη, για να μπορέσουμε να κρατηθούμε σ' αυτά τα εδάφη, πού είναι ποτισμένα με αίμα.

Αλλά και Ένα θρησκευτικό δίδαγμα. Στα χρόνια μας έχουν σηκωθεί πολλοί άθεοι.

"Άλλοτε στον ευλογημένο τόπο μας δεν υπήρχε άθεος. Τώρα οι άθεοι φτάσανε μέχρι τις στάνες. Έχουμε και τσοπαναριούς άθεους. "Αν συναντήσετε άθεο, πού λέει ότι δεν υπάρχει θεός κι ότι όλα Έγιναν Έτσι, να του πήτε Ένα πράγμα·

"Το σπιτάκι πού κάθεσαι, Έτσι μόνο του Έγινε; Κάποιος το Έχτισε. Και το σύμπαν, το μεγάλο αυτό σπίτι, ποιος το Έχτισε; Ό Κύριος ημών Ιησούς Χριστός!". Κλείστε τ' αυτιά σας στους απίστους και άθεους. Ακόμα κλείστε τ'

αυτιά σας στους αιρετικούς και μάλιστα στους χιλιαστές, πού μας ήρθαν από την Αμερική με βαλίτσες δολάρια. Αυτό πού πρέπει να τους πούμε εμείς είναι·

Φτωχοί είμαστε, αλλά δε' θα πουλήσουμε την πίστη μας. Παραπάνω από τα δολάρια της Αμερικής είναι ό Χριστός μας. Δε θα πουλήσουμε το Χριστό σαν τον Ιούδα αντί τριάκοντα αργυρίων!...

Ένας τέτοιος πράκτορας ήρθε κάποτε στη Φλώρινα και ζήτησε από μια γυναίκα - Ιδιοκτήτη κινηματογράφου να τους παραχώρηση την αίθουσα, για να μαζευτούν εκεί απ' όλη τη Μακεδονία και να κάνουν συγκέντρωση. Της Έδιναν, για μία ώρα, πολλά χρήματα. Κι αυτή τί απήντησε· -Φτωχιά είμαι, αλλά τον κινηματογράφο σ' εσάς δεν τον δίνω. Όλα τα δολάρια της Αμερικής να μου δώσετε, δε' μαγαρίζω την αίθουσα!...

Κάτω στη Θεσσαλία, κοντά στον Πηνειό, είναι Ένα χωριουδάκι. Είχε παπα, χτυπούσε καμπάνα, πήγαιναν όλοι στην εκκλησία· ευλογημένο χωριό. Ήρθε όμως από τη Γερμανία Ένας πού είχε γίνει χιλιαστής. Αυτός κατόρθωσε σιγά - σιγά να κάνη και Έναν δεύτερο χιλιαστή, σε λίγο Έναν τρίτο... Τώρα το χωριό είναι όλο χιλιαστικό. Ψώριασαν τα πρόβατα! Φτάνει Ένα για να ψωρίαση όλο το κοπάδι.

Γι' αυτό, αν καμιά φορά στην ενορία σας Έρθει χιλιαστής, σημάνετε συναγερομό. Ανεβείτε στα καμπαναριά και χτυπήστε νεκρικά τις καμπάνες, σα' να είναι Μεγάλη Παρασκευή. Διώξτε τους μακριά. Γιατί είναι λύκοι φοβεροί,

απατεώνες και πλαστογράφοι της αληθείας. Έτσι θα είστε παιδιά του Μεγάλου Αθανασίου και παιδιά του Μάρκου του Ευγενικού. Έτσι θα κρατήσουμε την πίστη μας από γενεά σε γενεά, δοξάζοντες Πατέρα Υιόν και Άγιον Πνεύμα εις αιώνα αιώνος.

+ επίσκοπος Αυγουστίνος

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία. Πρώτη εκφώνησης Ι. ναός Αγίου Μάρκου Ευγενικού
Κρυόβρυση - Εορδαίας 19 - 1 - 1976

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ αριθμός φύλ. 603 - σελ, 1-2-3

πηγή: <http://www.pigizois.gr>